

ISFUGL

Mel: Snow Bird

En fremmed fugl har vist sig nær mit hus.
Et glimt, et lyn, et farvespil,
en flugt som vindens sus.
Den bor ved åen i en lille brink,
men lyser lissom ædelsten,
der fanger solens blink.

Den isfugl, ved den selv, at den er smuk?
Og ved den, at jeg ser på den
med længselsfulde suk?
Ku' jeg blot folde vinger ud som den,
og mens jeg spejler dagens lys
i luften fare hen.

Isfugl, al din pomp og pragt til trods,
så tror jeg, at vi ligner dig,
og at du ligner os.
På samme tid lidt usikre og grå,
samt ædelsten med vinger
som er gule, hvide, blå.

For dig og mig har dagen sine krav.
Besværligheder og rivaler
fik vi vist i arv.
Men hver en dag er også mer end det.
Kig efter - den har farver på
bag regn og is og sne.

Og lissom du er jeg en fremmed fugl.
Og meget af mit liv har jeg nok
holdt mig lidt i skjul.
Men måske kan jeg skinne ligesom du,
og glimte som en ædelsten
præcis i dette nu.

Isfugl, al din pomp og pragt til trods,
så tror jeg, at vi ligner dig,
og at du ligner os.
På samme tid lidt usikre og grå,
samt ædelsten med vinger
som er gule, (røde) hvide, blå.